

Terveystieteiden opiskelijoiden tutkimusosaaminen kandidaatintutkielman jälkeen

Maria Kääriäinen, Leena Patala-Pudas, Pirjo Kaakinen, Helvi Kyngäs
Terveystieteiden laitos, Oulun yliopisto, Oulu

Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli kuvata terveystieteiden opiskelijoiden tutkimusosaamista kandidaatintutkielman jälkeen sekä kandidaatintutkielma -opintojakson toteuttamista.

Kohderyhmänä olivat vuonna 2009 Kandidaatintutkielma -opintojaksoon osallistuneet terveystieteiden opiskelijat Oulun yliopistossa (N=36). Opintojaksolla opiskelijat laativat kandidaatintutkielman pienryhmäohjauksen tukemana. Oppimista arvioitiin konferenssipäivässä, jossa opiskelijat esittivät tutkielmansa suullisena esityksenä tai posterina. Aineisto kerättiin kyselylomakkeella kandidaatintutkielmaan liittyvän maturiteetin kirjoittamisvaiheessa. Kyselylomake mittasi tiedollista ja taidollista tutkimusosaamista, tieteeseen ja tutkimukseen liittyvää asennoitumista sekä opintojakson toteuttamista. Vastausosuus oli 78% (n=28). Aineisto analysoitiin kuvailevin tilastomenetelmin.

Tulosten mukaan tiedolliseen tutkimusosaamiseensa opiskelijat suhtautuivat kriittisesti. Parhaimmaksi arvioitiin tieto tutkimusraportin rakenteesta. Tiedot olivat 67%:lla puutteelliset triangulaatiosta, 43%:lla tutkimuksen filosofisista lähtökohdista ja luotettavuudesta sekä 57%:lla terveystieteellisen tutkimuksen merkityksen arvioinnista. Taidollista tutkimusosaamista pidettiin vähintään kohtalaisena. Parhaimmiksi arvioitiin tiedonhakutaidot. Vastaajista 61% piti taitojaan käyttäen tutkimuksen perusmetodeja ja 59% taitojaan työskennellä tutkimusryhmän jäsenenä huonoina. Asennoituminen tieteeseen ja tutkimukseen oli pääsääntöisesti myönteistä. Myönteisimmin suhtauduttiin ammattikäytäntöjen tutkimuslähtöiseen kehittämiseen ja tutkimusosaamisen tarpeellisuuteen työelämässä. Puolet vastaajista arvioi, että tutkimusta ei ole tarpeen tehdä laitoksen tutkimushankkeissa eikä kansainvälinen yhteistyö tutkimushankkeissa ole tärkeää. Arviot opintojakson toteuttamisesta olivat myönteiset. Lähes kaikki arvioivat pienryhmäohjauksen hyväksi opetusmenetelmäksi tutkimuksellisten valmiuksien oppimiseen. Ohjaus ja arviointi olivat edistäneet tutkimuksellisten valmiuksien kehittymistä. Kuitenkin vain vajaa puolet vastaajista arvioi vertaisryhmän edistävän oppimista. Noin kolmannes arvioi mahdollisuuden antaa palautetta oppimisesta ja opetuksesta opintojakson kuluessa vähäiseksi.